

Sygn. akt I CSK 721/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa A. M. i K. M.
przeciwko Skarbowi Państwa - Komendzie Powiatowej Policji w W.
o odszkodowanie, zadośćuczynienie i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 listopada 2013 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża powodów kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz pozwanego Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej
Skarbu Państwa.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczyli przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., a więc oczywistą zasadność skargi.

Oparcie wniosku na tej przesłance wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. niepublikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się, "oczywistość" naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. niepublikowane postanowienia SN: z dnia 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, dnia 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z dnia 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08).

Skarżący powołując się w skardze kasacyjnej na oczywistą jej zasadność, wskazali na naruszenie przez Sąd II instancji wielu przepisów prawa procesowego i materialnego, przy czym w zakresie podstawy prawnej roszczenia (art. 417² k.c.) są przedstawiane szczegółowo zarzuty zawarte w apelacji, wymagające pogłębionej analizy przepisów procedury cywilnej i prawa cywilnego dotyczących postępowania cywilnego i zadośćuczynienia pieniężnego na zasadach słuszności, co samo przez się wyłącza oczywistą zasadność skargi. Skarżący powtórzyli

w skardze kasacyjnej argumentację zawartą w apelacji, traktując Sąd Najwyższy jako „trzecią instancję”, co jest nieporozumieniem procesowym.

Ponadto, wbrew treści uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, zauważyć trzeba, że Sąd drugiej instancji odniósł się w motywach pisemnych zaskarżonego wyroku do sformułowanych w apelacji zarzutów.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 1 *a contrario* k.p.c. orzeczono, jak w sentencji.

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia powodów kosztami postępowania kasacyjnego.